

lige saa godt som det hedder „Forslag til Lov om den personlige Kommuneskat“, i den Affattelse, det nu har, hedde: „Forslag til Lov om Forantaltninger til Forøgelse af Staden Kjøbenhavns og enkelte større Kjøbstæders Skatteindtægter“, for det er det, der bliver Resultatet og intet andet. Jeg antager derfor, at der i en væsentlig Grad i alt Fald her i Tinget vil være Stemning for at gaa til saadanne Forandringer, som nødvendigvis maa foretages, hvis ikke Uretfærdigheden med Landdistrikterne skal blive altfor grel. Jeg skal paa den anden Side villig indrømme, at saavel Kjøbenhavn som enkelte større Kjøbstæder have lidt og endnu lide nogen Uret, idet jeg villig erkender, at den Omstændighed, at Opholdet er alene afgørende for den paagældende Person's Skattepligt, Uret mod Kjøbenhavn og de større Byer, hvor en Del af Byens næringsdrivende flytte ud og tage fast Ophold i Landkommunerne, men vedblive at drive Næring i Kjøbstaden. Men det er lige saa sikkert, at hvis man vil gaa saa vidt, som Lovforslaget her gaar, og saitholde den aldeles urimelige og fuldstændig umotiverede Bestemmelse om, at der skal 4 Maaneders Ophold til for at give Skattepligt, og i det hele gennemføre Reformen, saaledes som Forslaget her foreligger, vil det føre til en Deløggelse af de store Kommuner, som ligge omkring de større Byer, i en saadan Grad som man næppe kan gøre sig nogen Ide om. Vi have et lille Fingerpeg i saa Henseende i Taarnby Kommunes Forhold, som enkelte Medlemmer, der særlig have haft med Sagen at gøre, kende. Jeg er overbevist om, at i Løbet af ganske saa Aar ville vi saa en Række kommunale Kalamiteter i samme Retning, hvis vi gøre dette Forslag til Lov, som det foreligger. Der vil maaske blive svaret — det er jeg i hvert Fald forberedt paa, at man vil sige —: det er ganske rigtigt, at Kjøbenhavn og de større Kjøbstæder ville saa omtrent hele Fordelen af den Reform, som her foreslaas; men de trænge ogsaa til det. Ja, ganske vist, vi have jet for saa Dage siden, at et Medlem af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse i Børgerrepræsentationen har oplyst, at Kommuneskatten her i Kjøbenhavn pr. Individ var 22,⁰⁹ Kr., i Kjøbstæderne 11,⁸⁸ Kr. og i Sognekommunerne 10,⁵³ Kr. (Afbrydelse af Gad). Det ærede Medlem siger, det er fuldkommen rigtigt. Ja, det er rigtigt for et Gennemsnit af Aarene 85—89 (Afbrydelse af Gad). Det er fuldkommen rigtigt, der er ingen Tvivl om det. Men hvad siger det egentligt? Oplyser det os noget om, hvorvidt Skattefordelingen Landet over i

kommunal Henseende nogenlunde er rigtig eller ej? Jeg tror ikke det allermindste. Der er vist næppe nogen, der vil paastaa, at der ret vel kan gøres en Sammenligning mellem Skatteevnen i Kjøbenhavn og Skatteevnen i en lille Hede kommune i Sylland. Der lader sig vist næppe udlede noget egentligt oplysende af disse Tal. Men lad være, at Tallene vare ubetinget rigtige den Gang, saa ere de kun rigtige med en vis ikke ganske ringe Modifikation, idet man i Regnestykket selvfølgelig har benyttet Folketællingen i 1880, og det gør en ret betydelig Forandring fra det Aarstal, hvor Beregningen slipper, nemlig 1889, og det næstfølgende Aar 1890, hvor man kan benytte en anden Divisor, nemlig Folketællingen 1ste Februar 1890. Det viser sig da, at naar man tager statistisk Tabelværks Opgørelse for 1890, saa bliver Skatte- og Afgiftsbeløbet for Kjøbenhavn med et rundt Tal ca. 6,540,000 eller pr. Hoved 20,⁹⁸ Kr. i Stedet for 22,⁰⁹ Kr., for Kjøbstæderne er Skatter og Afgifter tilsammen for 1891 ca. 4,370,000 Kr. med et rundt Tal, eller pr. Hoved 12,⁴⁵ Kr. i Stedet for 11,⁸⁸ Kr., og for Landkommunerne blive Skatter og Afgifter til Sogne- og Amtskommunerne et samlet Beløb af ca. 16,365,000 Kr., eller pr. Hoved 10,⁸⁴ Kr. i Stedet for 10,⁵³ Kr. Det viser sig altsaa, at allerede ved at gaa fra det ene Aar til det andet, kommer man til et Resultat, der gaar i Retning af, hvor det nødvendigvis maa føre hen, hvis vi fortsætte i samme Spor med at lægge Udgift paa Udgift over paa Landkommunerne, nemlig at den Forstel, der er til Stede mellem Kjøbenhavns og Landkommunernes og Byernes Skatteydelse til Kommunen, formindstes. Selvfølgelig vil det aldrig, eller i alt Fald ikke i en overskuelig Fremtid, komme dertil, at ikke Kjøbenhavn vil være højere beskattet pr. Individ end de øvrige Kommuner. Men som sagt, jeg behøver ikke at gentage det, det ligger simpelt hen i Sagens Natur, at saaledes maa det være, da der er en Formuesopsamling her i Kjøbenhavn paa et Sted, hvortil der aldeles intet tilsvarende er ude omkring i Landet.

Jeg ser derfor ikke, at den Slags Oplysninger i og for sig, hvor rigtige de end kunne være, giver os hynderlig Vejledning til Affattelse af fornuftige Regler for en mellemkommunal Væfstningslov. Paa den anden Side skal jeg erkende, at det vilde være en Skuffelse, om Loven ikke kom; men paa den anden Side er jeg alligevel temmelig sikker paa, at det ogsaa vil blive en Skuffelse for de allerfleste Kommuner, naar den